పెమ్మరాజు సంధ్యారాణి

కన్యా-కల-కౌగిలి

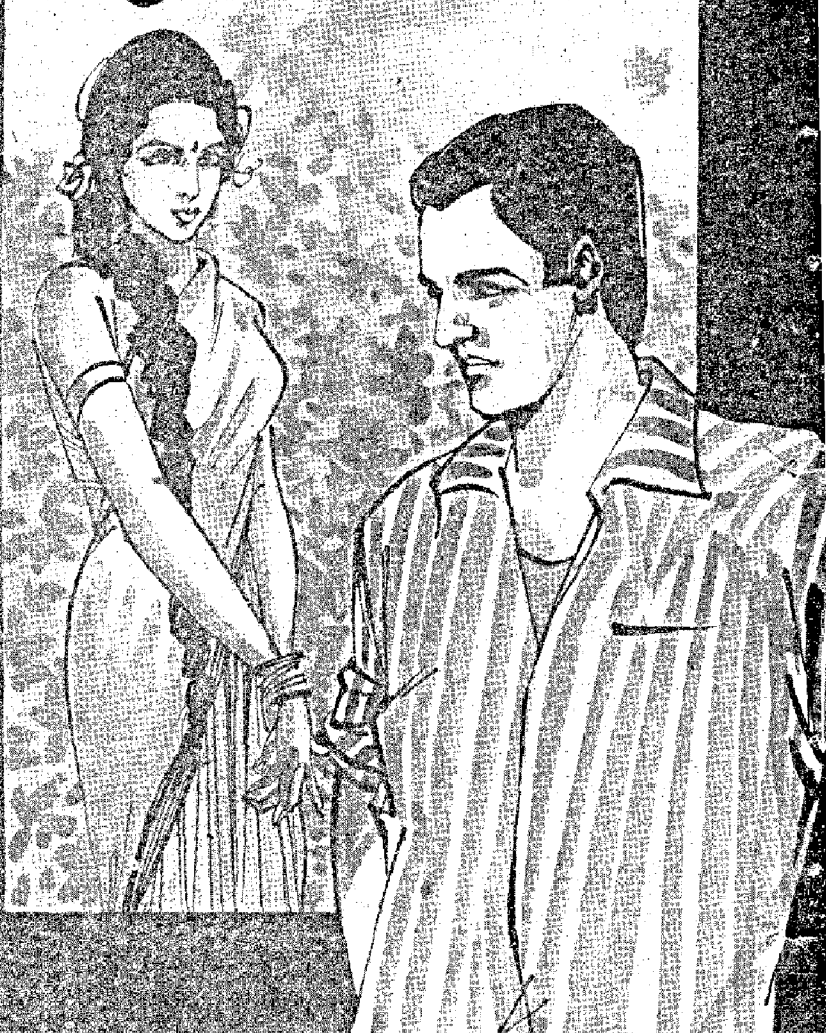

కాలాన్నీ దూ రా న్నీ మి ం గు తూ ముందుకు దూసుకుపోతోంది రైలు. దాంట్లో ప్రయాణం చేస్తున్న ప్రవీణ్ మనసు అంతకు కొన్ని రెట్ల వేగంతో గతంలోకి దూసుకుపోయి విహరించ సాగింది.

సరిగ్గా ఆరు నెలల క్రితం ఇదే రైలులో ప్రయాణంచేసి అన్నయ్యా వాళ్ళింటికి తిలారు వెళ్ళాడు ఆవూరు వెళ్ళడం అదే మొదటిసారి అన్నయ్య స్టేషన్ మాస్టర్ కావడంతో బండి దిగేసరికి ప్లాట్ ఫారమ్ మీదే ఎదురొచ్చాడు.

తను డ్యూటీలో ఉండడంతో ఓ పోర్ట రిచ్చి ఇంటికి ప పాడు. నిరుద్యోగ పర్వంతో బరువుగా వెళ్ళదీస్తున్న రోజు లవి! కేవలం మెంటల్ రిలీఫ్ కోసమే అ క్కడికి వెళ్ళాడు తను.

వదినకి తనంటే ఎంతో అభిమానం. హఠాత్తుగా దిగిన తనని చూడగానే నానా హడావిడీ చేసింది. ఏవేవోచేసి సుష్టుగా భోజనం పెట్టింది బాగా తినడంవల్ల, ప్రయాణ బడలికవల్ల భోంచేయగానే మంచి నిద్ర పట్టింది

"అక్కయ్యా...అక్కయ్యా...." అరుపులతో మళ్ళీ హఠాత్తుగా మెలుకువవచ్చింది లోపలికి చెంగున లేడిలా దూసుకొస్తున్న లేడీకాస్తా తన్ను చూడగానే ఠక్కున ఆగిపోయింది. ఆమెని చూడగానే తన బద్ధకం పూర్తిగా వదిలిపోయింది. చటుక్కునలేచి కూర్చున్నాడు.

"వదిన వంటింట్లో వున్నట్లుంది లోపలికి వెళ్ళండ"ని వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోబోతున్న ఆ మెరుపు తీగని వుద్దేశించి అన్నాడు తను.

"మళ్ళీవస్తాలెండి...."మెరుపుతీగ మెరిసినట్లే మెరిసి మాయమైపోయింది.

"లేచావా...నీకోసమేచూస్తున్నాను..." రెండు ప్లేట్లలో కారబ్బూంది, లడ్డు పెట్టుకుని వదిన వచ్చింది.

"అబ్బ....టిఫినా...." నసిగాడు తను.

"నువ్వెంతసేపు పడుకున్నాననుకుంటున్నావ్! రెండు గంటలు దాటింది. తిన్న అన్నం అరిగిపోయే వుంటుంది. మొహం కడుక్కురా. టిఫిన్ చేద్దువుగాని" పక్క నే టీపాయ్‌ని మధ్యలోకి లాగి టిఫిన్ ప్లేట్లని దానిమీద పెట్టింది వదిన.

"ఇంతకు ముందే ఎవరో అమ్మాయి వచ్చింది వదినా-'అక్కా' అనుకుంటూ. నన్నుచూడగానే జడుసుకుని పారిపోయింది...." చిన్నగా నవ్వాడు తను

"ఓహో కన్య వచ్చిందా? మరేం ఫర్లేదగానీ నువ్వుముందు మొహం కడుక్కొని రా"

మొదటి చూపులోనే అంతగా తనని ఆకట్టుకున్న ఆపిల్ల వివరాల్ని సేకరించడమెలా అని ఆలోచించుకుంటూనే మొహం కడుక్కొ వచ్చాడు. టిఫిన్ తింటూ నెమ్మదిగా వదిన దగ్గర విషయాన్ని కదిలించాడు.

"పక్కింటి వాళ్ళ అమ్మాయిలే. టెన్త్ పోవడంతో చదువాపేసింది. అప్పుడప్పుడూ పుస్తకాలకోసం కబుర్లకోసం వచ్చిపోతుంటుంది. వాగుడుకాయ" వదిన అంది.

"మరి నేను లోపలికి వెళ్ళమని చెబుతున్నా ఆలా పారిపోయిందే!" ఆమాయకంగా అడిగాడతను.

"ఎంత వాగుడుకాయ అయితే మాత్రం పరాయి మగాణ్ని చూస్తే సిగ్గు పడదా ఏమిటి?" ఫక్కున నవ్వింది వదిన.

తను ఆమెకి పరాయి మగాడా! భరించలేకపోయిడామాటని. సాధ్యమైనంత త్వరలోనే ఆమెకిదగ్గర కావాలని అప్పుడే నిర్ణయించుకున్నాడు తను.

అందుకే కాసేపుండి మళ్ళీవచిన ఆమెతో వదినతోపాటు తనూ కబుర్లలోకి దిగాడు. అరగంటలో ఎ.తో చనువుగా మాట్లాడడం మొదలు పెట్టింది ఆమె.

నవ్వుతుంటే అమె అందం మరింత విజృంభించేది. అలా చూస్తున్నప్పుడల్లా ఆ అందాన్నంతటినీ సొంతం చేసుకోవాలనే తపన తనలో పెరిగిపోతుండేది.

ఆరోజు తనకి బాగాగుర్తు. ఇప్పుడేకాదు, ఎప్పుడూ మరచిపోలేడు

అన్నయ్య డ్యూటీలో వుంటే కలుసుకుందామని స్టేషన్‌కి బయల్దేరాడు తను. గేటు దగ్గర ఎదురొచ్చింది కన్య!

ఆమెని పలకరిస్తూ పక్కనున్న గులాబీ పువ్వుని కోసాడు తను.

"అరె... పువ్వుని కోసేసారా? తనకి పువ్వులంటే ఎంత ఇష్టమయినా గులాబీ పూలని చెట్లనుంచీ కొయ్యమఅక్కయ్య. మన తలలోకన్నా ఆచెట్ల కుంటేనే అవి అందంగా ఉంటాయి అంటుంది" అ.ది చిన్నగా నవ్వుతూ కన్య.

నవ్వితే అమె బుగ్గలు సొట్టలుపడతాయి. కళ్ళు చిన్నవై కన్పిస్తాయి. ముక్కుపుటాలు కదుల మామురిపిస్తుంది. విజృంచిన ఆ అందాన్నిచూస్తూ భరించలేకపోయాడు తను. చేతిలో వున్నా గులాబీ పువ్వు నలిగిపోయింది

"అదేమిటి ఆ పువ్వుని అలా నలిపిపారేస్తున్నారు!" మరింత చిలిపిగా మళ్ళీ నవ్వింది

లాభంలేదు. తను మరికొంత సేపు అక్కడ నిలబడితే ఆమెనేం చేస్తాడో తనకే తెలీదు. చేతిలో నలిగిపోయిన పువ్వుని కింద పారేసి "మళ్ళీ వస్తా అన్నయ్య దగ్గరికి వెళ్ళి" అని ముందుకు సాగిపోయాడు తను.

వెళ్ళాడన్న మాటేగాని అన్నయ్య దగ్గర కూర్చోలేకపోయాడు. కాసేపు కూర్చున్నాననిపించి తిరిగి ఇంటికి బయల్దేరాడు.

మళ్ళీ సరిగ్గా గేటుదగ్గరే కన్య ఎదురొచ్చింది. పలకరింపుగా చిన్న నవ్వునవ్వి వాళ్ళింటివేపు కదిలింది.

వెనకనుంచీ కనిపిస్తున్న ఆమె జడలో వున్న గులాబీని చూసి వులిక్కిపడ్డాడు తను. ఇందాక తను నలిపి కింద పారేసిన పువ్వు అది

తను నలిపి కింద పారేసిన పువ్వుని కన్య భద్రంగా తన తల్లో పెట్టుకుంది. అంటే ఆమె తనని ప్రేమిస్తోందన్న మాట! వుబ్బి తబ్బిబ్బయిపోయాడు తను

ఏదో ఒక పనిమీద కన్య వదిన దగ్గరకి రోజుకి అయిదారు సార్లయినా వచ్చేది. వచ్చినప్పుడల్లా వదినతో కన్నా తనతోనే ఎక్కువగా మాట్లాడేది. నాలుగు రోజుల్లో తామిద్దరి మధ్య ఎంతో అనుబంధం పెనవేసుకుపోయింది.

"బాబూ! కొద్దిగా పక్కకి జరుగుతావా" ఎవరో అడగటంతో ఆలోచనల్లోంచి ఒ య ట ప డి విసుగ్గా అటు చూసాడు ప్రవీణ్.

కొద్దిగా పక్కకి జరుగుతే కూర్చుంటానన్నట్లు ఓ పాసింజరు నిలబడున్నాడు. ప్రవీణ్‌కి చిరాకేసింది. అయిష్టంగానే కొద్దిగా పక్కకి జరిగి అతను కూర్చోడానికి చోటిచ్చాడు.

అతనివంకి చూస్తే ఎక్కడ కబుర్లు మొదలుపెడతాడోననే భయంతో కళ్ళు మూసుకుని మళ్ళీ గతంలోకి జారిపోయాడు.

ఆరోజు తను మార్నింగ్ షో సినిమాకి వెళ్ళి వచ్చాడు. జోరున వాన కురుస్తోంది, ఇంటికి తాళం వేసుంది.

అన్నయ్య డ్యూటీకి వెళ్ళుంటాడు. 'వదిన ఎక్కడికి వెళ్ళిందబ్బా!?' ఆలోచిస్తూ వాకిట్లో నిలబడ్డాడు తను వర్షంలో తడుస్తూనే.

"ఏమండీ..." కేక వినిపించి కన్య వాళ్ళింటివేపు చూసాడు.

వాళ్ళ గుమ్మంలో నిలబడి రమ్మన్నట్లు చేతితోనే సైగ చేసింది కన్య.

గబగబా అటు వెళ్ళాడు తను.

"రండి....తమ్ముడికి బావుండకపోతే అమ్మ, అక్కయ్య కలసి హాస్పిటల్ కి వెళ్ళారు. మీరు వస్తే ఇమ్మని తాళంచెవి ఇచ్చారు" తాళం చెవిని అందిస్తూ చెప్పింది కన్య.

వర్షంలో పూర్తిగా తడిసిపోయాడు తను తన చేతికి ఆమె చెయ్యి తగలగానే నరాలు జివ్వున లాగాయి.

"అరె వణికిపోతున్నారు...తుడుచుకోడానికి తుండు ఇస్తాను ఆగండి" నవ్విందామె.

నవ్వుతుంటే ఆమె అందం మళ్ళీ విజృంభించింది. తనలో వేడి ఒక్కసారి వెల్లువలా ప్రవహించినట్లనిపించింది. అలాగే ఆమె చేతిని పట్టుకుని సుతిమెత్తగా నొక్కాడు.

సిగ్గుతో నవ్విందామె. గర్వంతో తన ఛాతి పొంగిపోయింది.

"అమ్మా వాళ్ళు ఇప్పుడే వెళ్ళారు. వాళ్ళు రావడానికి టైము పట్టొచ్చు." మునిపంట కింది పెదవిని నొక్కుతూ క్రీగంట తనని చూస్తూ అంది

తనకి పూర్తిగా పరిస్థితి అర్థమైపోయింది! ఆమె అంటే తనెంత ఇష్టపడుతున్నాడో తనంటే ఆమె అంతే ఇష్టపడుతోంది.

ఇప్పుడు తనేమి చేసినా ఆమె అభ్యంతర

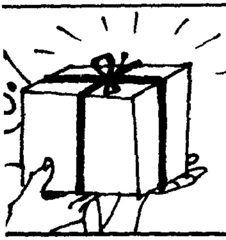

ఓ క్రిస్టోఫర్‌గారు హైదరాబాద్‌లో ఉద్యోగం చేస్తున్న వాళ్ళ బ్బాయికి బైబుల్ పంపించాలని పోస్టాఫీస్ కెళ్ళారు.
పోస్టల్ గుమాస్తా ఆ పార్శెల్ చూచి "ఇందులో విరిగుపోగల వస్తువులేమయినా ఉన్నాయా?" అనడిగాడు అనుమానంగా.
"ఆ టెన్ కమాండ్‌మెంట్స్ మాత్రమే కొంచెం డౌట్‌ఫుల్!" అన్నారు క్రిస్టోఫర్‌గారు

పెట్టడం. చొరవ తీసుకోవడమే చాలు! బయట వర్షం, ఎదురుగా ఇష్టపడ్డ వంటరి కన్య!
రెండడుగులు ముందుకు వేసాడు తను. ఆమె ఒక్క అడుగు కూడా వెనక్కి వెయ్యలేదు.
ఇద్దరిమధ్యా దూరం లేదు
"అదు చూడండి..." తలుపు వేపు చూపిస్తూ నవ్వింది ఆమె.
తలుపు వేసేయమంటోంది! గ్రీన్ సిగ్నల్!
చటుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు తను.
అక్కడనించీ చూస్తుంటే అన్నయ్య వాళ్ళ ఇల్లు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.
ఆ ఇంటిని చూడగానే వదిన గుర్తొచ్చింది అన్నయ్య కంటిముందు మెదిలాడు
ఆ రోజు ఉదయమే తనకి వుద్యోగం వచ్చినట్టు నాన్నగారిచ్చిన టెలిగ్రామ్ అందింది ఇవాళో, రేపో తను వెళ్ళిపోతాడు. వెళ్ళిపోయిన తర్వాత ఈ విషయం పొరబాటున బయటికి పొక్కితే? అభిమానంగా చూసే అన్నయ్య వదినల మొహం తను చూడగలడా మళ్ళీ? అందరూ వాళ్ళని నానా మాటలు అంటారు.
ఊహూఁ... తనవల్ల వాళ్ళకాపరిస్థితిరాకూడదు. చటుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు తను.
ఎదురుగా కన్య!
ఆమె కళ్ళలో కోరిక!
ఒక్క క్షణం తనలోనూ మార్పు వచ్చింది. అయినా బలవంతాన తమాయించుకున్నాడు.
ఈ ఒక్క క్షణం తాను తొందరపడ్డారంటే మరెన్నో క్షణాలు బాధపడాల్సి వస్తుంది. ఈ పరిస్థితుల్లో కూడా అవకాశం జారవిడిచిన తన మంచితనాన్ని కన్య జీవితాంతం గుర్తుంచుకుంటుంది.
అంతే! అక్కడ్నించి గబగబా ఇవతలికి వచ్చేసాడు. ఆరోజల్లా కన్య కనిపించలేదు. మర్నాడు వూరెళ్ళేప్పుడు కూడా ఆమె కోసం వెదికాడు తను. కనిపించలేదు. తనకి చెప్పమని వదినకి చెప్పివచ్చేసాడు.
ఇన్నిరోజులనుంచీ భౌతికంగా తను కన్యకి దూరంగా వున్నాడుగానీ మానసికంగా ఆమె కెప్పుడూ దూరం కాలేదు. అందుకే వుద్యోగం పర్మినెంట్ అయినట్లు ఆర్డరు రాగానే పెళ్ళి ప్రసక్తి తీసుకురావాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. పెద్దలద్వారా ఆ విషయాల్ని కదిలించే ముందు మరోసారి కన్యని కలిసి ఆమెతో మాట్లాడాలనిపించింది. అందుకే బలవంతాన రెండ్రోజులు శెలవుతీసుకుని బయల్దేరాడు.
గట్టికుదుపుతో రైలాగింది.
తిలారు!

ట్రీఫ్ కేసందుకుని కిందకు దిగాడు ప్రవీణ్. అన్నయ్య ప్లాట్‌ఫారమ్‌మీద కనిపిస్తాడని చూసాడు. డ్యూటీలోలేనట్లు న్నాడు. ఇంటివేపు బయల్దేరాడు.
హఠాత్తుగా దిగిన అతన్ని చూస్తూనే ముందు వాళ్ళిద్దరూ ఆశ్చర్యపడ్డా తర్వాత ఆనందపడ్డారు. కుశలప్రశ్నలయ్యాయి. ప్రవీణ్ కళ్ళు మాత్రం కన్య అటువస్తుం దేమోనని ఆత్రంగా వెదకసాగాయి. వచ్చి గంటదాటినా ఆమె జాడలేదు ఇక వుండబట్టలేక "వదినా! కన్య కని పించడంలేదే! వూళ్లో లేదా!" అడిగాడు
"ఇంకెక్కడి కన్య అయ్యా...ఆపిల్లకి చదువు అబ్బనప్పుడు పెళ్ళి చెయ్యా ల్సింది. ఆర్థిక పరిస్థితుల కారణంతో తల్లిదండ్రులు అశ్రద్ధ చేశారు... మొగాణ్ని చూస్తే చాలు ఆ పిల్ల పరిస్థితి ఆ పిల్లకే అర్థంగాదు. క్రిందటిసారి సువ్వొచ్చినప్పుడు కూడా చూసావా- నిముషనిముషానికి ఏదో పనిమీదవచ్చేది. నాకోసంకాదు. నీకోసం- ఆ విషయం అటు పక్కింటికి చుట్టపుచూపుగా చూడ వచ్చినకుర్రాడితో లేచి పోయిన తర్వాత గాని నా కర్థంకాలేదు..."
ప్రవీణ్ షాక్‌తిన్నాడు ఆమె మాటలు అతనికి వినిపించడంలేదు ఎందుకిలా జరిగింది? తనూహించింది ఏమిటి? జరి గింది ఏమిటి? చొరవ తీసుకోకుండా ఉండడాన్ని తక్కువ తనంకింద జమ కట్టిందా? అతని బుర్ర గిర్రనతిరిగింది. పక్కనేఉన్న కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.
"ఈ చెత్త గోలంతా వాడికెందుకు, ముందు కాఫీ పట్టుకురా" భర్త ఆజ్ఞతో కన్య గురించి చెప్పడం ఆపి లోపలికి వెళ్ళిందామె- మతిది పరిస్థితి గ్రహించ లేక

మూలవ్యాధివల్ల వచ్చే మొలలు ఆపరేషన్ లేకుండా ముడుచుకుపోయేలా చేసేందుకు ఔషధం

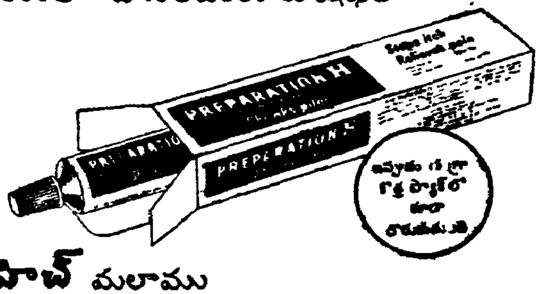

ప్రెపరేషన్ హెచ్ మలాము
నిముషాల్లో దురద, బాధ పోగొట్టుకోండి

ప్రెపరేషన్ హెచ్‌తో సాధారణ ఆపరేషన్ లేకుండానే అనేకులకు మొలలు ముడుచుకు పోతాయి మరీ ఉధృతమైన స్థితిలో వుంటే తప్ప మూలవ్యాధి ముదిరి పోయినప్పటికీ ... మొలలు, దురద వీటినుండి ఉపశమనం కలుగుతుంది ప్రెపరేషన్ హెచ్. ... మంటను తగ్గించడంతోపాటే, ... విరోచనము అయ్యేలా చేస్తుంది

అప్లికేటర్‌తో సహా 50 గ్రా 30 గ్రా మరియు 15 గ్రా ట్యూబులలో అన్ని మందుల షాపుల్లోనూ దొరుకుతుంది

*Regd User of TM Geoffrey Manners & Co Ltd 254 PH-62 TL